ilma lomisseſt, kui neid tähhele pannakſe neiſt teggudeſt."

Meile, kes, kui ma-rahwas, otſekohhe Jummala känna taewa-lautusse al ellame, meile rägib suur Loja weel selgeminne ommast tarkusseſt, wäest ja heldusseſt, kui agga tahhakſime seſt öiete märko wötta. Keik ma-rahwa ammeti tööd näitwad selle üllema Waimo peäle, kelle käest üksnes kossutamist ja önnistamist peame ootma ning palluma, et meie tö ja waew middagi makſaks. Seeb se on ka, et meie kallis Önnisteggia ni mitme mönnusa tähhendamisse sanna sees ma-rahwa asjast, ammetist ja töost rägib, kui on: tähhendamisse sanna wina-mäest (Matt. 20, 1.) külwimehhest (Luk. 8, 4.), lillikesteſt wälja peäl (Matt. 6, 26.), sinnapi iwwakesſist (Matt. 13, 31.), heast karjatseſt (Joan. 10, 12.), ja ni mitto teisi weel.

Nenda kui se Jummala selge tahtminne on, et innimessed tarkust ja walgustust ennestele peawad korjama neiſt asjust, mis nende silmade ees on, ja mis nemmad

omma ammeti poleſt kätte wötwad, nenda meiegi peame, lahtise silmaga ja Jummalat enneste mele tulletades, keik asjo targaste tähhele pannema, kust jälle head öppetust kätte saaksime. Leiame siis töeste igga sammo peält omma ello-tee körwas maad seks, et mötted Jummala pole touswad, ehk et mu wisil tarwilisse maenitsusse peäle same. Igga kiwwi, igga taim, igga lojus aiab nago mönnust jutto meiega Jummala tarkusseſt ja heldusseſt, kui agga körwad lahti ja arro kätte wöttame.

Mis tullusa mötte peäle nüüd hiljaste sain ühhe metsa pu labbi, sedda tahhan teile weel üllesräkida. Olli mul monne aasta eest nattuke pitkemad teed käia. Juhtusin ühhe kohha peäle, kus moisa teomehhed ühhe kusiko mahha raiusid. Jäin seisma sedda tööd tähhele pannes. Moisa herra, kes jures olli, andis käsko, et üht suurt illusat nine-puud ei piddand mitte mahha raiutud sama, nenda et se üksnes senna kohta seisma jäi. Kui taggasi tul-